

Campions de Tercera

Els garrotxins sumen un empat al camp de la Rapitencia sumant el punt que els faltava per guanyar la lliga, trenta anys més tard del darrer cop a Tercera. Ara l'Olot buscarà un històric ascens a Segona B

Campions de Tercera

Amb emoció i patiment fins al final. L'Olot va haver d'esperar que passessin uns llarguíssim sis minuts de descompte per celebrar el títol de campió de Lliga de Tercera Divisió trenta anys més tard de l'últim cop. L'equip de Julio Bañuelos va treure de Sant Carles de la Ràpita el punt que li faltava per ser campió (2-2) i, ja com a campió de lliga, coneixerà avui el nom de l'altre guanyador de lliga d'un dels altres grups de Tercera de l'Estat amb qui es jugarà l'ascens en una

eliminatòria a dos partits que començarà el proper cap de setmana.

"Amb el suport d'un centenar d'aficionats desplaçats des de la Garrotxa, l'equip de Julio Bañuelos es va presentar a La Devesa, disposat a emportar-se el partit, practicant un joc estel·lar, davant d'un sorprès Rapitencia que va tenir molts problemes per aturar el joc olotí en els primers minuts. L'Olot posava en pràctica un joc de passada curta, ràpida i precisa, al revés del que va succeir al Municipal olotí el diumenge anterior davant l'Europa (0-1). Amb la lliçó apresada, la verticalitat del joc no podia ser superada pels d'Antoni Teixidor i, en les poques ocasions que els locals ho aconseguien, Óscar ho resolvia sense problemes.

L'Olot tenia el mig del camp molt ben controlat amb Abel Roger i Vallès, amb les pujades de Freixa i Hostench per les bandes, i Raúl i Carlos en punta. Amb aquest sistema va arribar el 0-1 en el 16 en una acció personal de l'exjugador del Figueres, que es desfer de tots els defenses per entrar dins l'àrea local i clavar la pilota amb un xut directe marca de la casa. La victòria i el títol de campió estaven encarrilats.

En el minut 35, Carlos Martínez va tenir el 0-2 al seu abast, però el seu control va ser excessivament lent i la jugada va acabar en un no res. Tot i la pressió exercida sobre les línies de contenció locals, no hi va haver en els minuts restants de la primera meitat, jugades clares de gol. En la represa, la resposta visitant va ser letal, perquè en la primera jugada, al 46, Francolí la va clavar a l'escaire davant la sorpresa local, després el rebuig del porter a un potent xut de Carlos Martínez. El gol de l'Olot va ser una galleda d'aigua freda, però quan ja tothom esperava un segon temps molt plàcid per als de Bañuelos el decorat va canviar com per art de màgia. Només passats dos minuts del gol de Francolí, Ramos faria l'1-2. Un bon cop de cap del jugador local, després d'una falta centrada per Callarisa, posava l'emoció.

El gol de Ramos va canviar totalment el partit i, de cop, la diferència futbolística entre tots dos equips es va escurçar. La reacció local era un fet i els nervis van començar a passar factura als garrotxins. I més quan Roig va empatar en una falta que Serra va tocar una mica i va despistar Òscar. Empat a dos i el patiment que s'allargaria fins al minut 96.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2013/05/20/campions-tercera/618131.html?utm_source=rss